

Odluka:

VSRH Rev 1227/2015-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 1227/2015-2

Datum odluke: 21.07.2015

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1227/15-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Viktorije Lovrić članice vijeća i Ljiljane Hrastinski Jurčec, članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja V. e. - i. d.d. u stečaju, Z., OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnik B. R., odvjetnik u Z., protiv protivnika osiguranja D. P. iz S. B., OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnik M. K., odvjetnik u S. B., radi određivanja prethodne mjere, odlučujući o reviziji protivnika osiguranja protiv rješenja Županijskog suda u Slavonskom Brodu, poslovni broj GŽ-367/15-2 od 23. veljače 2015., kojim je preinačeno rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu, poslovni broj Ovr-1007/14-8 od 22. listopada 2014., u sjednici vijeća održanoj 21. srpnja 2015.,

r i j e š i o j e:

Odbacuje se revizija protivnika osiguranja D. P.

Obrazloženje

Drugostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Slavonskom Brodu, poslovni broj GŽ-367/15-2 od 23. veljače 2015., prihvaćena je žalba predlagatelja osiguranja pa je preinačeno prvostupanjsko rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu, poslovni broj Ovr-1007/14-8 od 22. listopada 2014. (kojim je odbijen prijedlog za osiguranje prethodnom mjerom), na način da je određena prethodna mjera koja glasi:

„Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja u iznosu 266.341,98 kn sa zateznom kamatom koja teče na iznos od 31.769,09 kn od 30. studenog 2004. godine, na iznos od 13.337,09 kn od 06. srpnja 2011. godine i na iznos od 221.235,80 kn od 07. srpnja 2011. godine, sve do isplate, i to do 31. prosinca 2007. godine po stopi od 15% godišnje sukladno Uredbi o visini stope zatezne kamate, a od 01. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine po stopi 17% godišnje, a od 1. srpnja 2011. godine do isplate po stopi od 15% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope Hrvatske narodne banke, zatezne kamate će se obračunati uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana, kao i troškova parničnog postupka u iznosu od 24.701,75 kn, zajedno sa zateznim kamatama na taj trošak, sve u roku od osam dana, prema presudi Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5184/2011 od dana 30. travnja 2014. godine,

određuje se prethodna mjera

tako što se zabranjuje bankama kod kojih protivnik osiguranja ima otvorene račune, da po nalogu protivnika osiguranja ili treće osobe isplati s računa protivnika osiguranja novčani iznos od 266.341,98 kuna zajedno sa pripadajućim kamatama kako je to utvrđeno presudom P-5184/2011 od 30. travnja 2014. godine te se

nalaže FINA-i da izda nalog bankama za izvršenje ove prethodne mjere i to redom počevši od banke koja vodi najranije otvoreni račun protivnika osiguranja. Provedbom ove mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod banke, a za koja je određeno na zabrana isplate, ne može se prenijeti s tih računa dok zabrana traje, osim namirenja osigurane tražbine.

Ova prethodna mjera trajat će najdulje do proteka roka od 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu po presudi Trgovačkog suda u Zagrebu P-5184/2011 od dana 30. travnja 2014. godine.

Protivnik osiguranja dužan je predlagatelju osiguranja naknaditi troškove postupka u iznosu od 15,000.00 kn sa zakonskom zateznom kamatom u roku od 8 dana.“

Protiv pravomoćnog drugostupanjskog rješenja je protivnik osiguranja podnio je reviziju pozivajući se na odredbu čl. 382. st. 2. ZPP i postavljajući pitanja koja smatra važnim za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni. Predlaže ukinuti drugostupanjsko rješenje i odbiti predlagatelja osiguranja s prijedlogom za određivanje mjere osiguranja.

Predlagatelj osiguranja nije odgovorio na reviziju protivnika osiguranja.

Revizija protiv rješenja o mjeri osiguranja nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 12. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/1996, 29/1999, 42/2000, 173/2003, 194/2003, 151/2004, 88/2005, 67/2008, 139/2010, 112/12, dalje: OZ) u postupku osiguranja dopuštena je samo revizija iz čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11. i 148/11, dalje: ZPP).

Odredbom čl. 382. st. 2. ZPP propisano je da stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni (izvanrednu reviziju), primjerice: 1) ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova, 2) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskoga suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem i 3) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskoga suda temelji na tom shvaćanju, ali bi - osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnoga prvostupanjskoga i žalbenoga postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Europskog suda - trebalo preispitati sudsku praksu.

U reviziji koju podnosi temeljem odredbe čl. 382. st. 2. ZPP stranka mora određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP).

Iz sadržaja navedenih odredaba ZPP proizlazi da je za dopuštenost ove izvanredne revizije potrebno kumulativno ispunjenje slijedećih pretpostavki: da revizija sadrži određeno navedeno pravno pitanje, da su uz pitanje određeno navedeni propisi i drugi važeći izvori prava koji se na njega odnose, da je riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i da sadrži određeno navedene razloge zbog kojih revident smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. U slučaju kada reviziji nedostaje bilo koji od navedenih elemenata nema pretpostavki za razmatranje takve revizije u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

Revizija koja nema navedeni sadržaj nije dopuštena.

U predmetnoj reviziji protivnik osiguranja postavlja pitanje:

„1. U kolikoj je vjerojatnosti potrebno utvrditi postojanje opasnosti koja se ne pretpostavlja radi određivanja prethodne mjere zbog osiguranja tražbine predlagatelja osiguranja u slučaju kada protivnik očito ne namjerava otežati ili onemogućiti ostvarenje tražbine predlagatelja osiguranja, te podredno

2. Da li je zakonito i opravdano odrediti osiguranje prethodnom mjerom samo na temelju izjave protivnika osiguranja da ne zna kako bi platio predlagatelju njegovu tražbinu kada bi mu ona došla na naplatu.“

Postavljena pitanja ne predstavljaju procesnopravna ili materijalnopravna pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene zakona i

ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni u smislu odredbe čl. 382. ZPP, jer pitanje utvrđivanja pretpostavki za određivanje prethodne mjere u svakom pojedinom slučaju ovisno je o okolnostima toga slučaja.

Prema odredbi čl. 332. st. 1. OZ prethodna mjera određuje se radi osiguranja novčane tražbine na temelju: 1. odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna, 2. nagodbe zaključene pred sudom ili upravnim tijelom, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela, 3. javnobilježničke odluke ili javnobilježničke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela. Međutim, sud će na temelju navedenih odredbi odrediti prethodnu mjeru samo ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine (čl. 332. st. 1. OZ).

Općenito uzevši, vjerojatnost je slabiji stupanj uvjerenja o postojanju određene činjenice od izvjesnosti o njenom postojanju. Ona dopušta već i samo utvrđenje mogućnosti da se takvo uvjerenje poklapa sa stvarnošću. O vjerojatnosti postojanja određene činjenice zaključuje sudac, na temelju vlastite prosudbe o tome da mu je za postojanje određene činjenice pruženo više argumenata, od onih koji bi ukazivali suprotno, odnosno da je veća mogućnost da određena činjenica postoji, od mogućnosti da ona ne postoji.

Stoga, zaključak suda o vjerojatnosti postojanja opasnosti od ostvarenja tražbine (kad za to budu ostvareni uvjeti) mora se temeljiti na njegovoj ocjeni o postojanju određenih odlučnih činjenica utemeljenoj na rezultatima dokazivanja. Da bi sud mogao odlučiti da u konkretnom slučaju postoji opasnost od ostvarenja tražbine (do stupnja vjerojatnosti) mora mu biti pruženo više razloga za uvjerenje da određene činjenice postoje nego razloga za izvođenje suprotnog zaključka.

Sve navedeno potvrđuje činjeničnu prirodu postavljenih pitanja i njihovu vezanost za okolnosti konkretnog slučaja, pa stoga takva pitanja ne mogu biti važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Polazeći od navedenog te uzimajući u obzir da se obrazloženje postavljenih pitanja u predmetnoj reviziji svodi na izlaganje stava protivnika osiguranja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, po ocjeni ovoga suda, predmetna revizija ne sadrži ni određeno navedene razloge zbog kojih smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

S obzirom na izloženo u ovom slučaju se radi o nedopuštenoj reviziji koju je valjalo odbaciti primjenom odredbi čl. 392.b st. 3. i čl. 400. st. 3. ZPP u vezi s odredbom čl. 19. OZ.

Zagreb, 21. srpnja 2015.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v.r.